

Protestantse Gemeente Heerenveen, vierplek Sionskerk

Sionskerk / ds. Ruwan van der Iest

Welkom (en mededelingen) ambtsdrager van dienst

Stilte

Bemoediging en groet

Aanvangslied: Lied 27 (Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en Here): 1 en 4

Lezing van de wet: Romeinen 12:9-21

Zingen: Lied 316 (Het woord dat u ten leven riep): 1, 3 en 4

Gebed bij de opening van het Woord

Schriftlezing I: Ruth 1:1-13

Zingen: Lied 787 (Wijs mij niet af, ik kan je niet verlaten): 1 en 2

Schriftlezing II: Ruth 1:14-22

Zingen: Lied 787 (Kear my net tsjin, ik sil dy nea ferlitte): 3 en 4

Overdenking

Zingen: Lied 275 (Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig): 1, 3, 4 en 5

Aandacht voor het doel van de collecten

(Afkondiging van overlijden, indien van toepassing)

Dank- en voorbeden

Slotlied: Lied 423 (Nu wij uiteengaan): 1, 2 en 3

Zegen *met gezongen amen*

Ruth 1

¹ In de tijd dat de rechters het volk leidden, brak er een hongersnood uit in het land. Een man trok daarom met zijn vrouw en zijn twee zonen weg uit Betlehem in Juda, om als vreemdeling te gaan wonen in de vlakte van Moab. ² De naam van de man was Elimelech, die van zijn vrouw Naomi, en zijn twee zonen heetten Machlon en Kiljon; het waren Efratieten uit Betlehem in Juda. Toen ze in de vlakte van Moab waren aangekomen, bleven ze daar wonen. ³ Na enige tijd stierf Elimelech, de man van Naomi, en zij bleef achter met haar twee zonen. ⁴ Zij trouwden allebei met een Moabitische vrouw. De naam van de ene was Orpa, die van de andere was Ruth. Nadat ze daar ongeveer tien jaar gewoond hadden, ⁵ stierven ook Machlon en Kiljon, en de vrouw bleef alleen achter, zonder haar twee zonen en zonder haar man.

⁶ Toen Naomi hoorde, daar in Moab, dat de HEER zich het lot van zijn volk had aangetrokken en het weer brood had gegeven, maakte ze zich samen met haar twee schoondochters gereed om Moab te verlaten en terug te keren. ⁷ Samen met hen verliet ze de plaats waar ze gewoond had en ging terug naar Juda. Maar eenmaal onderweg ⁸ zei Naomi: 'Gaan jullie nu maar allebei terug naar het huis van je moeder. Moge de HEER zo goed voor jullie zijn als jullie voor mij en mijn gestorven zonen zijn geweest. ⁹ Moge Hij ervoor zorgen dat jullie allebei geborgenheid vinden in het huis van een man,' en ze kuste hen. Toen barstten zij in tranen uit ¹⁰ en zeiden: 'Maar we willen met u terugkeren naar uw volk!' ¹¹ 'Ga terug, mijn dochters,' zei Naomi, 'waarom zouden jullie met mij meegaan? Kan ik soms nog zonen krijgen die jullie mannen kunnen worden?' ¹² Ga toch terug, want ik ben te oud voor een man. Zelfs al zou ik nog hoop koesteren, zelfs al sliep ik vannacht nog met een man en al bracht ik nog zonen ter wereld – ¹³ zouden jullie dan wachten tot ze groot zijn en je ervan laten weerhouden met een andere man te trouwen? Nee, mijn dochters, mijn lot is te bitter voor jullie; de HEER heeft zich tegen mij gekeerd.' ¹⁴ Opnieuw begonnen zij te huilen. Orpa kuste haar schoonmoeder vaarwel, maar Ruth week niet van haar zijde. ¹⁵ 'Kijk, je schoonzus gaat terug naar haar volk en haar god,' zei Naomi, 'ga haar toch achterna!' ¹⁶ Maar Ruth antwoordde: 'Vraag me toch niet langer u te verlaten en terug te gaan, weg van u. Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. ¹⁷ Waar u sterft, zal ook ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Alleen de dood zal mij van u scheiden, en anders mag de HEER met mij doen wat Hij wil!' ¹⁸ Naomi zag dat Ruth vastbesloten was om met haar mee te gaan en drong niet langer aan. ¹⁹ Zo gingen zij samen verder, tot in Betlehem.

Hun aankomst in Betlehem baarde veel opzien. Overal in de stad riepen de vrouwen: 'Dat is toch Naomi?' ²⁰ Maar ze zei tegen hen: 'Noem me niet Naomi, noem me Mara, want de Ontzagwekkende heeft mijn lot zeer bitter gemaakt. ²¹ Toen ik hier wegging had ik alles, maar de HEER heeft mij met lege handen laten terugkomen. Waarom mij nog Naomi noemen, nu de HEER zich tegen mij heeft gekeerd, nu de Ontzagwekkende me kwaad heeft gedaan?' ²² Zo kwam Naomi terug uit Moab, samen met haar schoondochter Ruth, de Moabitische. Ze kwamen in Betlehem aan bij het begin van de gersteoogst.